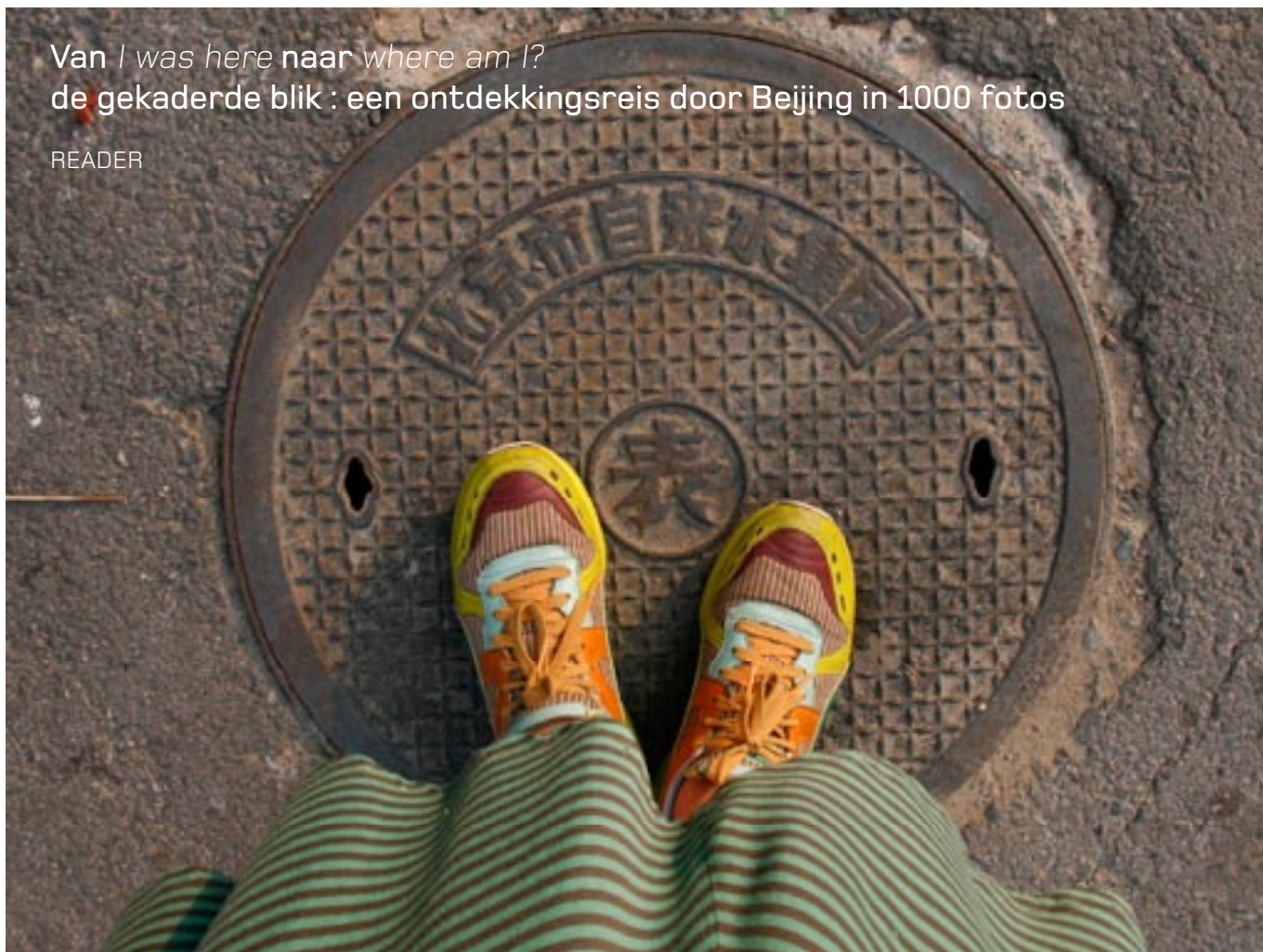

Van *I was here* naar *where am I?*
de gekaderde blik : een ontdekkingsreis door Beijing in 1000 fotos

READER

Quotes uit:

丽叶 in Wonderland,
mijn verslag werkbudget 2006

< Kijken >

Gedurende de ruim 3 maanden die ik in Beijing doorbracht heb ik vooral ontzettend veel gekeken, geregistreerd, geïnterpreteerd en geordend.

Elke dag ging ik de straat op, de eerste 2 maanden vooral te voet en met openbaar vervoer, de laatste 6 weken vooral fietsend. Daarbij koos ik bepaalde reisdoelen, waarbij feitelijk de route er naartoe, met alles wat daarbij op mijn pad kwam, het materiaal leverde voor mijn archief.

Het geheel ontbreken van verdere verplichtingen, bood mij de mogelijkheid om net zoveel tijd te besteden aan een toevallige vondst als ik meende nodig te hebben. Dat heb ik als een luxe ervaren, en is mogelijk gemaakt door de subsidie toekenning van het FondsBKVB.

Met mijn kleine *Sony Cybershot* camera vrijwel vastgeklamd aan mijn handpalm, was ik in staat om heel losjes en gemakkelijk de mensen, de taferelen, objecten, interactie en andere fenomenen die mij in het oog sprongen vast te leggen. Daarbij liet ik mij deels leiden door thema's die ik van tevoren n.a.v. eerdere reizen had geformuleerd zoals bijv.: *lezen in de openbare ruimte* of *slapende mensen* en deels door datgene wat er op mijn pad kwam zoals bijv.: *lichaamstaal* of *horror vacui*.

< Fotografie >

Aldoor ben ik mij ervan bewust geweest dat mijn fotos niet als foto *an sich* gezien moeten worden, maar als middel om mijn interpretatie, mijn lezing van de wereld om mij heen, mijn specifieke blik, te vangen.

Uit *On Photography*, Susan Sontag, 1976:
A way of certifying experience, taking photographs is also a way of refusing it – by limiting experience to a search for the photogenic, by converting experience into an image, a souvenir.(...) The very activity of taking pictures is soothing, and assuages general feelings of disorientation that are likely to be exacerbated by travel.

Ik herken mij enigzins in bovenstaand citaat. Door mijn omgeving te fotograferen kreeg ik houvast, focus, en een houding waarmee ik mij legitiem positioneerde als *outsider-looking in*. Deze fotos zijn niet gemaakt om uiteindelijk als foto gepresenteerd te worden. Ze vormen eerder fragmenten, details van een omgeving die ik voor mezelf in kaart trachtte te brengen. Het ordenen van deze fragmenten, de uitsnedes die ik daarbij kies, dát zie ik uiteindelijk als de methode om met mijn fotos te werken.

< Items - beeldessay Blik op Beijing >

Na mijn terugkeer uit Beijing kreeg ik van Items de opdracht een beeldessay, gebaseerd op mijn fotos uit Beijing, te maken. Daarbij kreeg ik alle vrijheid om inhoud en vorm te bepalen. Deze opdracht vormde aanleiding om na te denken over hoe ik mijn fotos uit Beijing zou kunnen presenteren. In mijn eerste schets maakte ik een op thema's gebaseerde ordening die ik al snel als een typische grafisch ontwerp methodiek doorzag.

Het klopte niet...dit was geen essay, dit was een ordening zoals deze op mijn Day by Day site al plaats vond. Dáár was dat op zijn plaats, maar bij een beeldessay heb ik de behoefte om een verhaal te vertellen. Dus gooide ik bij mijn tweede schets het roer om en maakte een selectie fotos die veel meer ging over mijn eigen subjectieve blik, en hoe ik daarmee trachtte Beijing te doorgronden. Door deze fotos te combineren met beelden uit een op een vlooiemarkt gevonden boekje van vlak voor de Culturele Revolutie, is een associatieve, persoonlijke, beeldessay ontstaan. Ik heb getracht daarbij clichés te vermijden, inmiddels beginnen we een bepaald soort beeld van China wel te kennen, en laat ik het aan de kijker over om mijn verhaal al dan niet te ontcijferen. Mijn hoop is dat het beeldessay voldoende ruimte biedt aan de kijker om zijn/haar eigen ontdekkingen te doen.

Quotes uit:

Cosmopolitans, een essay van Ian Buruma ter gelegenheid van de uitreiking van de Erasmusprijs 2008

A cosmopolitan does not have to be rootless.

on Barthes' Empire of Signs:

(..) his insight that Japanese culture, more than most, can be read as a dense forest of signs. badges, allusions, illusions, images. *Authenticity is not the issue.*

(...) What he recognized about Japanese culture was that *one need not always look under the surface*. The signifier is often all there is.

Tokyo is a *stageset of a city, full of fanciful facades and representations.*

on Japan in 1975:

On second or third sight, however, I realized that the Western props were just that, props (...)

Most human drama lies in the rich area between where we come from and what we make of the world. (...)

Japan, an archipelego, forever gazing from a distance at the great civilizations. This makes it the perfect perch for a stranger from which to contemplate the questions of identity, belonging, of nativism and cosmopolitanism.

on his role as a foreigner in Japan:

(...) But also because *I represented a tiny window* into a wider world. (...) Just my physical presence lent a touch of cosmopolitanism to a (...) still quite isolated community.

(...) I had learned that there are limits to being *semi-detached, an amused observer*, the cosmopolitan familiar with and at ease in many countries and cultures. You can be familiar with, but not at ease with.

Alhoewel in bovenstaande citaten Japan het land is waarover gesproken wordt, zie ik overeenkomsten met mijn beleving van Beijing a. Vandaar dat ik ze hier vermeld.

Quotes uit:

De Ander, Ryszard Kapuscinski
Essays van de reporter van de eeuw, 2006

Wanneer ik het over een reis heb, dan denk ik daarbij uiteraard niet aan een toeristisch avontuur. In de perceptie van een *verslaggever* betekent een reis uitdaging en inspanning, moeite en opoffering, een moeilijke opdracht, een ambitieus project dat op realisatie wacht. Al reizend voelen we dat er iets belangrijks gaande is, dat we ergens aan deelnemen waarvan we tegelijkertijd getuigen en scheppers zijn, dat er een plicht op ons rust, dat we ergens verantwoordelijk voor zijn.

We zijn namelijk verantwoordelijk voor de route. We verkeren vaak in de veronderstelling dat we slechts eenmaal in ons leven langs een bepaalde route zullen lopen of rijden, dat we er nooit terug zullen komen en dat we daarom niets van deze reis verloren mogen laten gaan, niets over het hoofd mogen zien, niets kwijtraken. We zullen immers over dit alles een verslag uitbrengen, er een relaas, een verhaal over schrijven, we zullen een gewetensonderzoek uitvoeren. Vandaar dat we tijdens deze reizen geconcentreerd zijn, dat onze aandacht en gehoor gescherpt zijn. De weg is zo belangrijk omdat hij ons met elke stap nader tot een ontmoeting met de Ander brengt. Want juist om die reden zijn we op pad. (...)

over Herodotus:

Herodotus kent de sedentaire natuur van de mens en hij weet dat men om de Anderen te leren kennen op reis moet gaan, hem moet bereiken, de wil moet tonen hen te ontmoeten. (...) Hij onthoudt alles wat hij van hen heeft gehoord en wat hij zelf heeft gezien. Kortom, hij wil de Anderen leren kennen omdat hij begrijpt dat als we als we onszelf beter willen leren kennen, de Anderen moeten leren kennen; zij vormen immers de spiegel waarin we onszelf bekijken. Hij weet dat als we onszelf beter willen begrijpen, we de Anderen beter moeten begrijpen, we ons met hen moeten kunnen vergelijken, meten, confronteren.

In die zin zitten we met zijn allen in hetzelfde schuitje. Ieder van ons, elke bewoner van deze planeet, is de Ander voor de Anderen: ik voor hen, zij voor mij.

Wie zich losrukt uit de eigen cultuur betaalt een hoge prijs. Het is dan ook erg belangrijk een eigen, duidelijk gedefinieerde identiteit te bezitten, de kracht, waarde en rijpheid daarvan te beseffen. Alleen dan kan men met gerust hart een confrontatie met een andere cultuur aangaan.

Malinowski: "Om een oordeel te kunnen vellen moet men er zelf geweest zijn."

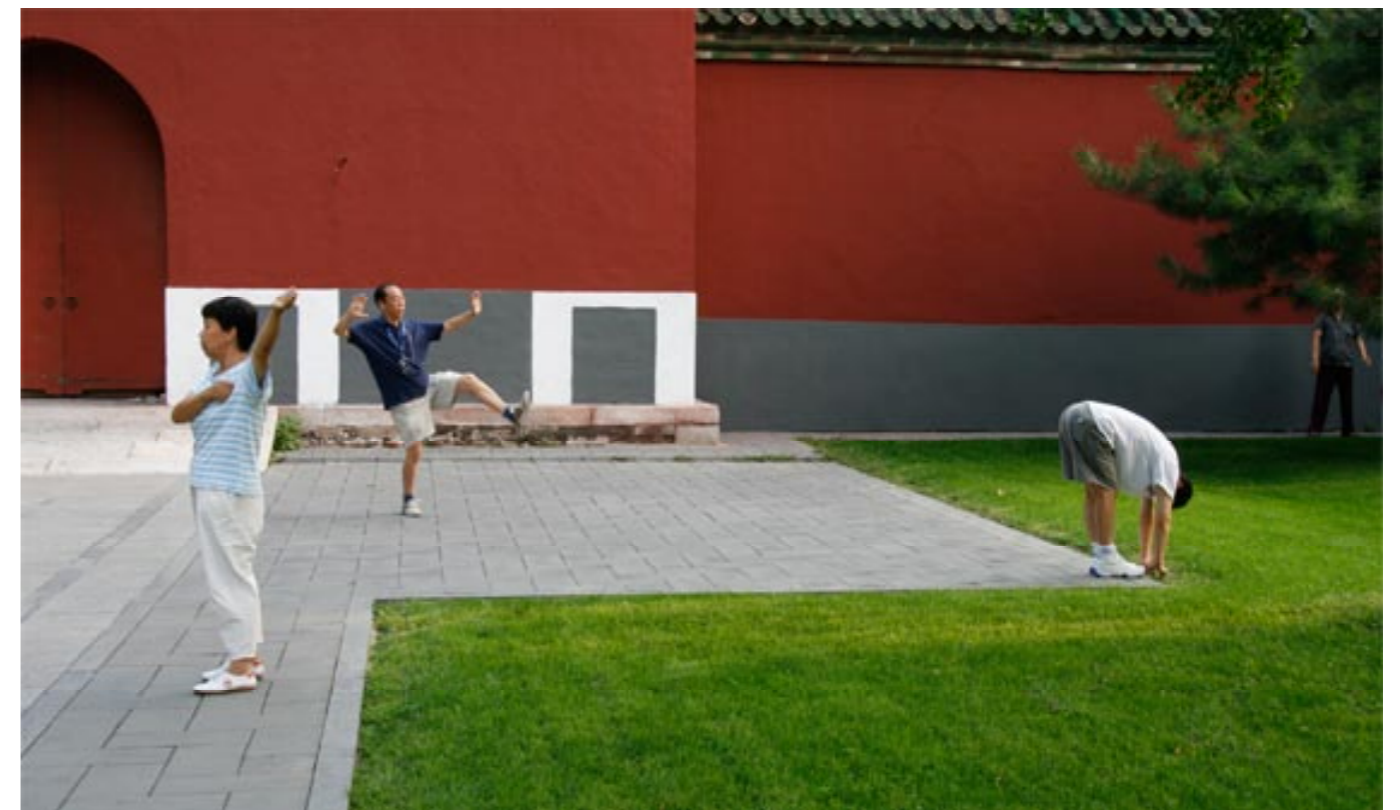
over de Ander in de huidige, planetaire samenleving:

De cultuur wordt almaar heterogener, meer en meer hybridisch.

(...) In die wereld zullen we telkens een nieuwe Ander tegenkomen, die langzaam tevoorschijn komt uit de chaos en verwarring van de moderne tijd. Mogelijk zal die nieuwe Ander ontstaan uit de ontmoeting tussen de twee stromen die de cultuur van de moderne wereld vormen: de globalisering, die onze werkelijkheid een uniform karakter verschaft, en de tegenovergestelde stroming, die eropuit is onze bijzondere kenmerken, onze uniciteit en de individuele verschillen te behouden. (...) Om die reden moeten we trachten een dialoog met hem [de Ander] aan te gaan en met hem te communiceren.

(...)

Wie zal die nieuwe Ander zijn? Hoe zal onze ontmoeting eruitzien? Wat zullen we tegen elkaar zeggen? In welke taal?

Quotes uit:

New Arcades (Survival Club, Sensation Fair and Cool Shanshui) Hu Fang, 2006

In Chinese landscape painting, human figures are always represented as a tiny aspect of the natural scenery, and Chinese understanding of the body rests in maintaining it in dialogue with the entire universe..

Going to different cities, seeking what? All I can tell you is: collecting all kinds of sensation. (...) Today consumers are first and foremost collectors of sensations, and secondarily only of material objects. (...)

In this sense, cities are like differently decorated booths in a global exhibition, allowing everyone to get the fix he needs; the world becomes an endless pedestrian shopping street, our protagonist walks down it:

*Global gatherings, faces, scents, spaces, fragments of people's lives
Packaged for domestic resale.
A seemingly abstract working method.
Growing more effective daily.
Speaking more precisely, I am a marketing manager of sensations.
My lifes capital.*

For the Chinese intelligentsia, Shanshui (the coexistence of Mountain & Water, in a kind of ideal landscape) have long been considered the key to unlocking the mysteries of the universe and reconciling the life of the individual and of society. In Chinese Shanshui paintings (classical landscape painted in Chinese ink), human figures are placed in insignificant positions (though in fact numerous landscape artists sought fame from this genre); and classical Chinese gardens, taking their cue from paintings, became tranquil spaces amidst the hustle and bustle of the metropolis (even though these gardens often ended up becoming privileged spaces for the rich).

(....)

During the Cultural Revolution, Shanshui paintings did not disappear. On the contrary, the Revolution provided a new lease of life for this genre. In order to reflect the triumph of the spirit, great people were often depicted gazing into infinite distance amid turbulent landscapes. Drawing upon the traditional symbolism of Shanshui painting, these works in fact reflected the insignificance of human scale compared to the vast expanses of nature. But the traditional spirit of Shanshui painting had changed. Whether it be a vista of colossal constructions on the Yangtse River, or the beautiful Jiangnan farmlands, one feels the insistence emphasis on the romantic revolutionary struggle of man against nature. In this way landscapes became a way of demonstrating the power of New China to change the world.

Today, urban planners and developers have appropriated the tradition of Chinese Shanshui painting (with estate agents producing ads with slogans like: "Cloudy Mountain Poetic Rain: the Eastern Philosophy of Life"). The ideals of landscape then, have become prominent in urban renewal: large expanses of lawns, big fountains adorning office buildings (representing waterfalls), green belts under overhead crossroad bridges, sculptures in the center of shopping plazas (emulating rock mountains), Chinese garden-style restaurants... although the developers have utilized modern European and North-American styles, the pretty Chinese gardens remain their favorite, with their balance of yin-yang and their 'natural' design. In this respect, the Chinese cannot escape from their historical and cultural traditions.

Quotes uit:

The Geography of Thought, How Asians and Westerners Think Differently...and Why, Richard E. Nisbett, 2003

Westerners have a strong interest in categorization.

-

Chinese philosophers favoured the most concrete sense expressions in understanding the world. In fact, the Chinese language itself is remarkably concrete (...)

The Chinese are disinclined to use precisely defined terms or categories in any arena, but instead use expansive metaphoric language.

-

vergelijking Griekse denker versus Chinese denkers:

The Greeks stood for personal agency, individualism, polyphony, a tradition of debate, curiosity, the pursuit of knowledge, leisure.

The Chinese stood for collective agency, family, clan, village, monophony, self-control, harmony, happiness lying within a harmonious social network, unity, country life, practicality

-

er zijn:

different patterns of literally seeing the world.

-

on the perception of nature:

Greeks - defined nature as:

universe minus human beings and their culture. (Nature as an invention)

Chinese - don't have a concept of nature, nature just is?

-

on dialectic:

The Chinese dialectic uses contradiction to understand relations among objects or events, to transcend or intergrate apparent oppositions, or even to embrace clashing but instructive viewpoints.

-

The ancient Chinese philosophers saw the world as consisting of continuous substances and the ancient Greek philosophers tended to see the world as being composed of discrete objects or separate atoms. (...) Remarkably, there is evidence that modern Asians also tend to see the world as consisting of continuous substances, whereas modern Westerners are more prone to see objects.

Like ancient Greek philosophers, modern Westerners see a world of objects – discrete and unconnected *things*. Like ancient Chinese philosophers, modern Asians are inclined to see a world of substances – continuous masses of *matter*. The Westerner sees an abstract statue where the Asian sees a piece of marble; the Westerner sees a wall where the Asian sees concrete. There is much other evidence (...) indicating that Westerners have an analytic view focusing on salient objects and their attributes, whereas Easterners have a holistic view focusing on continuities in substances and relationships in the environment.

(...)

The holism of the ancient Chinese extended to a sense of the unity of human existence with natural and even supernatural occurrences. What happened on earth resonated with events in nature and heaven. The same is true of East Asians today. ... Taoism, still influential in China and elsewhere in East Asia (...) retains strong elements of animism: animals, plants, natural objects and even human-made artifacts have spirits. *Advertisements that emphasize nature have far more succes in Asia than in the West.*

-

There is good reason to believe that Westerners and Asians literally experience the world in very different ways. Westerners are the *protagonists* of their autobiographic novels; Asians are merely *cast members* in movies, touching on their existences.

-

hypothese:

Asians view the world through a *wide-angle* lens whereas Westerners have *tunnel vision*.

about a test with Japanese and American students illustrating different perceptions of images:

After participants had reported what they had seen in each vignette [afbeelding] they were shown still pictures of 96 objects, half of which they had seen before and half of which they hadn't. Some of the objects that actually had been seen before were shown in their original environment and some were shown in a novel environment. The ability of the Japanese to recognize that they had seen an object before was substantially greater when the object was shown in the original environment than when it was shown in a new environment, suggesting that the object had become "bound" to the environment when seen initially and remained that way in memory. It made precisely no difference at all to Americans (...) suggesting that the perception of an object was fully separated from its environment.

-

on control:

Other evidence also suggests that feeling in control is not as important for Asians as it is for Westerners. A survey of Asians, Asian Americans and European Americans found that feeling in control of their lives was strongly associated with mental health for European Americans, but much less so for Asians and Asian Americans.

In addition, feelings of well-being were enhanced more for Asians than for Americans by having other people around who might aid in providing control. And whereas Westerners seem to believe it's crucial for them to have direct, personal control, Asians seem to believe outcomes will be better for them if they are simply in the same boat with others.

-

on utopias:

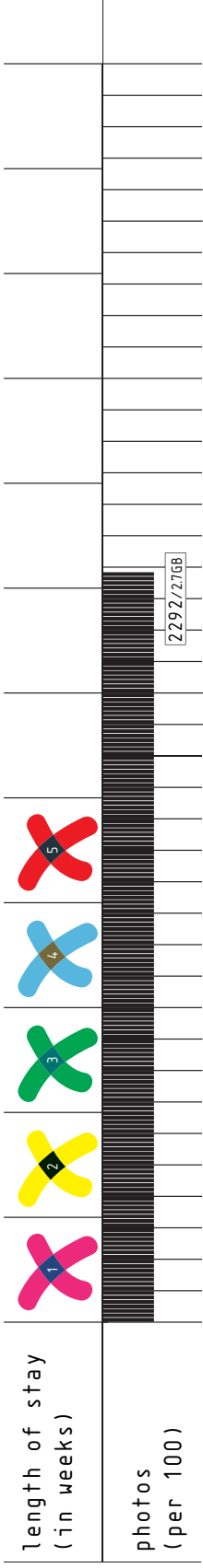
Western utopias have generally had 5 salient characteristics – all of which are vastly different from the conviction of Confucius and other early Chinese thinkers that the perfect world existed in the past and that we could hope only to strive to move from our current low estate back to that time of perfection.

In Western utopias:

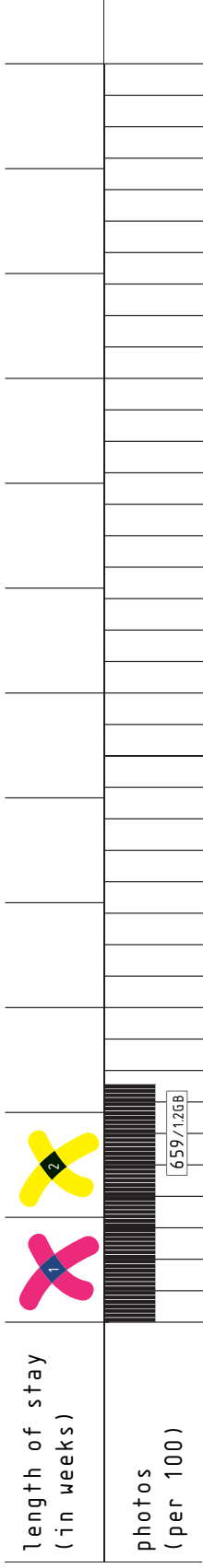
- > there is steady, more or less linear progress towards them;
- > once attained, they become a permanent state;
- > they are reached through human effort rather than Fate or divine intervention;
- > they are usually egalitarian; and
- > they are usually based on a few extreme assumptions about human nature

These attributes are in many ways the very antithesis of the future as it might be conceived by the Eastern mind, which is inclined to find the Middle Way between extremes and assumes reversion rather than advance. (...) We might find that Westerners believe that their own futures will move continuously in a single direction – from bad to good, or good to bad. East Asians might expect their lives to undergo reversals of fortune. [to and fro]

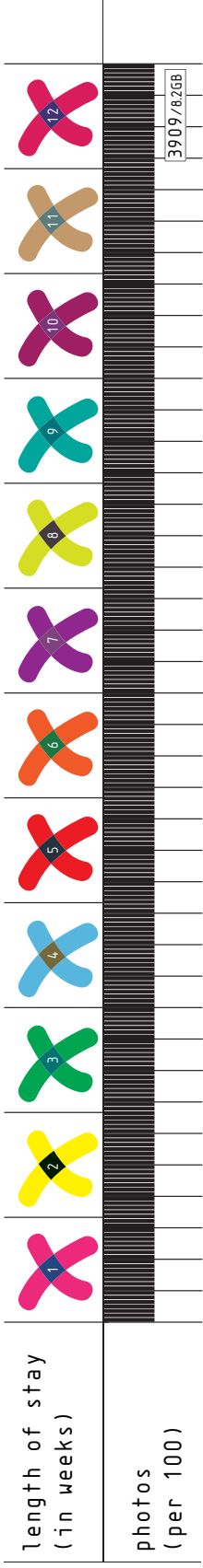
2004

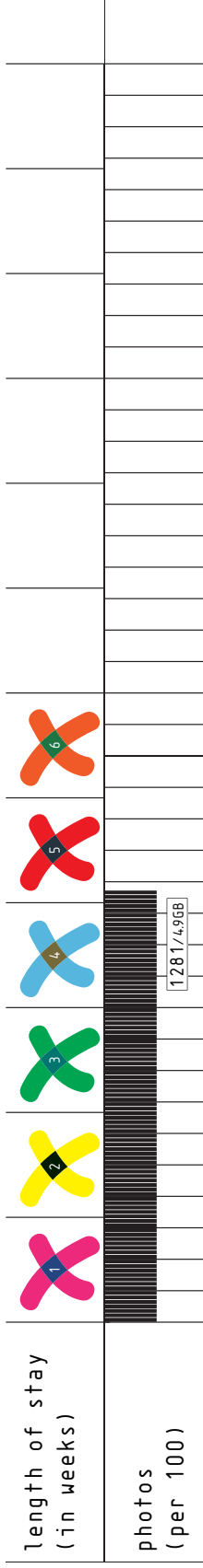
2005

2006

2007

2008

